

«Τέρατα γῆς», τὰ φρικτὰ σημεῖα που εἶδε ὁ προφήτης Ἰωὴλ

Δημοσιεύθηκε στις Παρασκευή, 23 Δεκεμβρίου 2016 17:26 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Αἷμα! Πῦρ! Ἀτμίδια καπνοῦ!

Αὐτὰ τὰ φρικτὰ σημεῖα εἶδε μετὰ τὸ προφητικὸ του μάτι, αἰῶνες πρὸ Χριστοῦ, ὁ προφήτης Ἰωὴλ (Ἰωὴλ γ' 3).

«Τέρατα γῆς»!

Ἔτσι τὰ ὀνομάζει. «Τέρατα». Φοβερὰ, συγκλονιστικὰ δηλαδή θεάματα. Τέτοια ποὺ νὰ ἐμβάλλουν τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου σὲ φόβο ἰσχυρὸ, τρόμο, δέος.

«Τέρατα γῆς»! Διότι εἶδε καὶ ἄλλα «τέρατα», ἐπάνω στὸν οὐρανὸ. Τὸν ἥλιο νὰ μεταστρέφεται σὲ σκοτάδι πηχτό, καὶ τὴ σελήνη νὰ κοκκινίζει, νὰ παίρνει τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος (Ἰωὴλ γ' 4).

Στὴ γῆ κάτω εἶδε τὰ ἄλλα. Αἷμα πολὺ νὰ χύνεται, σὰν ποτάμι νὰ κατακλύζει τὴ γῆ. Καὶ φωτιά. Φωτιά νὰ κατατρώει τὰ πάντα στὸ πέρασμά της. Πυρκαγιὰ μεγάλη. Καὶ μαζὶ μ' αὐτά, καπνὸς νὰ ἀνεβαίνει πρὸς τὰ ἐπάνω σὰν στήλη. Νέφη καπνοῦ νὰ καλύπτουν τὴν ἀτμόσφαιρα.

Τί σημαίνουν, Ἰωὴλ, ὅλα αὐτά;

Ἄλλὰ οἱ προφῆτες δὲν ἐρμήνευαν ὅλα ὅσα ἔβλεπαν. Τὰ μετέφεραν ὅμως στὸν κόσμον ὅπως τὰ εἶδαν, γιὰ νὰ κρατοῦν τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων σὲ ἐγρήγορη πνευματικὴ καὶ νὰ τὶς προδιαθέτουν σὲ μετάνοια.

Παρόμοιες εἰκόνες καὶ ἄλλοι προφῆτες εἶχαν δεῖ: ὁ Ἡσαΐας, ὁ Ἰεζεκιήλ. Συμβολικὲς εἰκόνες, ποὺ δηλώνουν τὴν ὕπαρξη τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς ἐνέργειές Του μέσα στὸν κόσμον. Καὶ κυρίως ὑπογραμμίζουν τὴ μεγαλειότητά Του καὶ τὴ δικαστικὴ Του κρίση: ὅτι δὲν εἶναι ἕνας Θεὸς ἀπόμακρος ἀπὸ τὸν κόσμον, ποὺ δὲν ἐνδιαφέρεται γι' αὐτόν, ἀλλὰ Θεὸς ποὺ παρακολουθεῖ ὅλα ὅσα συμβαίνουν ἐπάνω στὸ πρόσωπο τῆς γῆς καὶ ἐλέγχει τὶς πράξεις τῶν ἀνθρώπων. Θεὸς ποὺ θὰ ἐμφανισθεῖ γιὰ νὰ ἀποδώσει δικαιοσύνη, καὶ τότε ἀλίμονο σ' ἐκείνους ποὺ ὑπῆρξαν ἀποστάτες καὶ ὑβριστές, ἄπιστοι καὶ διεστραμμένοι. Αὐτοὶ νὰ φοβοῦνται, δὲν θὰ μείνουν ἀτιμώρητοι. Δὲν μπορεῖς νὰ παίζεις μετὰ τὸν Θεό. Οὔτε νὰ τὸν ἀγνοεῖς. Εἶναι φοβερός.

«Αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδια καπνοῦ»!

Σημεῖα ποὺ θὰ προηγηθοῦν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου, ὅπως ἐξέλλου καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐξέθεσε στοὺς Μαθητὲς Του (πρβ. Ματθ. κδ') ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια προφητεία ὑποδηλώνει μετὰ τὴν ἔκφραση ποὺ ἀκολουθεῖ «πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ» (Ἰωὴλ γ' 4), τὴν ἡμέρα δηλαδή τῆς Παγκόσμιας Κρίσεως.

Σημεῖα ὅμως ποὺ ἐμφανίστηκαν καὶ κατὰ τὴ Σταύρωση τοῦ Κυρίου, ὅποτε «ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη καὶ αἱ πέτρα ἐσχίσθησαν» (πρβ. Ματθ. κζ' 45, 51), ἀλλὰ καὶ ἀργότερα, μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, ὅταν, ἡμέρες πρὶν, ἔβλεπαν οἱ Ἰουδαῖοι – σύμφωνα μετὰ τὴ μαρτυρία τοῦ ἱστορικοῦ Ἰωσήπου – παρόμοια σημεῖα ἐκφοβιστικὰ στὸν οὐρανὸ καὶ στὴ γῆ. Ἐξέλλου καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος συνέδεσε τὰ σημεῖα πρὸ τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του μετὰ ἐκεῖνα πρὸ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἱεροσολύμων.

Μία διαφορετικὴ ἐρμηνεία τῶν «τεράτων τῆς γῆς» τοῦ Ἰωὴλ, ἔρχεται νὰ παραθέσει ὁ ἱερὸς ὑμνογράφος τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Τὴν προσφέρει τόσο ἐπιτυχημένα μετὰ τὸ Δοξαστικὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς 26ης Δεκεμβρίου:

«Αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδια καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἀ προεῖδεν Ἰωὴλ. Αἷμα τὴν σάρκωσιν, πῦρ τὴν θεότητα, ἀτμίδια δὲ καπνοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῆ Παρθένω καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἔνανθρωπήσεως, Κύριε, δόξα σοι».

Ἵψηλὴ ποιητικὴ ἔμπνευση τοῦ ἱεροῦ ὑμνοδοῦ! Βλέπει τὰ «τέρατα γῆς» τοῦ προφήτη, τὸ αἷμα, τὸ πῦρ, τὴν ἀτμίδια καπνοῦ, καὶ διαπιστώνει ὅτι ὅλα αὐτὰ ἔχουν καὶ ἐκπλήρωση στὸ φρικτό, μέγα μυστήριον τῆς ἔνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. Καὶ ἐξηγεῖ:

«Αἷμα τὴν σάρκωσιν». Τὸ αἷμα, λέει, ποὺ εἶδε ὁ Ἰωὴλ, συμβολίζει τὴ σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Μυστήριον φοβερό. Πῶς ὁ ἄσαρκος Θεός, ὁ ἀναφής, ὁ ἀπρόσιτος, γίνεται ψηλαφητὸς ἄνθρωπος, λαμβάνει σάρκα καὶ ὅστα, αἷμα ἀνθρώπινο ἀπὸ τὰ πανάσπιλα σπλάγχνα τῆς πανυπεράγνου Κόρης! Ὁ Θεὸς ἄνθρωπος!... Τόσο κοντὰ μας, ὅμοιος μ' ἐμᾶς, ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς. Γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ τὸν πλησιάσουμε. Γιὰ νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἔνωσή μας μαζὶ Του, ἡ θέωσή μας.

«Πῦρ τὴν θεότητα». Ἄνθρωπο βλέπουμε. Μὰ δὲν εἶναι μόνον ἄνθρωπος. Εἶναι συνάμα ὁ φοβερὸς Θεός, τὸν Ὅποῖο τὰ ἄυλα ἀγγελικὰ πνεύματα δὲν τολμοῦν οὔτε νὰ τὸν ἀτενίσουν. Φρικτὸ τὸ μεγαλεῖο Του. Μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα Του. Ἀπροσπέλαστη. Πῦρ! «Πῦρ καταναλίσκον» ὁ Θεὸς μας (Ἐβρ. ιβ' 29), Αὐτὸς ποὺ τώρα κείτεται μέσα στὸ παχνὶ τῶν ζώων, βρέφος νὰ κλαυθυμρίζει...

«Ἀτμίδια δὲ καπνοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον». Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀτμίδια τοῦ καπνοῦ: τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖο, σύμφωνα μετὰ τὰ λόγια τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἦλθε καὶ ἐπεσκίασε τὴν ἀειπάρθενο Κόρη καὶ συνδημιούργησε μέσα της τὴ σάρκα τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ ποὺ μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ στὸν κόσμον εὐωδιάσε μετὰ τὴ Χάρη Του ὅλη τὴν οἰκουμένη, ὅπως εὐωδιάζει ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος.

«Τέρατα γῆς»! Φοβερὰ πράγματα, μυστήρια ἀπροσπέλαστα, ἀκατανόητα μετὰ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ.

Πραγματικά, δὲν μποροῦμε νὰ πλησιάσουμε τὴν ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀπροετοίμαστοι. Κινδυνεύουμε εἴτε νὰ μὴν καταλάβουμε τίποτε – τὸ λιγότερο – εἴτε – τὸ χειρότερο – νὰ καοῦμε ἀπὸ τὴ φωτιά τοῦ μυστηρίου, ἂν τολμήσουμε νὰ δεχθοῦμε μέσα μας τὸν «πάμφωτον ἄνθρακα», τὴ σάρκα καὶ τὸ αἷμα τοῦ ἔνανθρωπήσαντος Λόγου, μετὰ χεῖλη ἄναγνα καὶ καρδιὰ ρυπαρή.

Ἀντιθέτως, μετὰ παρρησία νὰ προσέλθουμε στὴν κοινωνία τοῦ ὑπερφουδὸς μυστηρίου, ὅταν πρωτίστως ἔχουμε καθαρῶς τὴν καρδιά μας ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὴν ἔχουμε προετοιμάσει μυστηριακὰ πνευματικὰ μετὰ τὶς ἅγιες ἀρετές. Τότε τὸ «αἷμα» τοῦ Κυρίου θὰ μᾶς ἀγιασεί, τὸ «πῦρ» τῆς θεότητος θὰ μᾶς ἐξαγνίσει καὶ ἡ «ἀτμίς καπνοῦ» τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θὰ μᾶς εὐωδιάσει.

Κι ἐμεῖς, γεμάτοι χαρὰ καὶ εὐγνωμοσύνη, θὰ τὸν ὑμνοῦμε ἀκαταπαύστως: «Κύριε, δόξα σοι».

Ὁρθόδοξο Περιοδικὸ "Ὁ ΣΩΤΗΡ"

http://aktines.blogspot.gr/2016/12/blog-post_216.html#more